

nedre-de sig til de smaa, saa de kan ham til Bro-der faa, den Himlens Mor-gen-rø - de!

2. Højlovet i al Evighed skal Jesus Kristus være,
 og naar for ham vi knæle ned, det er Gud Faders Ære,
 og naar vor Lovsang, altid ny, fra Jord sig svinger let i Sky,
 med glade Juletoner, vort fattige Halleluja
 med salig Fryd istemmes da af Engles Millioner!

Efter Luther ved N.F.S. Grundtvig.

72. Et venligt Ord har en liflig Klang.

Andantino.

R. Bay.

1. Et venligt Ord har en lif - lig Klang! det trænger bybt i vort Hjertes Genme, det lyder

sa - ligt som Engles Sang, og al - drig kan man de To - ner glemme, det dulmer mangan forborgen

Smer - te; det læger man - gen et lønligt Saar, det gy - der Trøst i det syge Hjerte, naar Sorgen

tavs ved vor Side gaar, det gyder Trøst i det sy - ge Hjer - te, naar Sorgen tavs ved vor Side gaar.

2. Hvo kan vel glemme den Moderrøst,
 som kærlig toned for Barnets Øre,
 den skabte Ro i vort unge Bryst,
 dens Genklang end vi i Tanken høre.
 Skænk mig den Stund, jeg kun har tilbage
 af Livets Aften paa denne Jord,
 blot til et Minde om hine Dage,
 et kærligt Blik og et venligt Ord! :|